

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 12. februára 2009*

Vo veci C-466/07,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Nemecko) z 10. augusta 2007 a doručený Súdnemu dvoru 22. októbra 2007, ktorý súvisí s konaním:

Dietmar Klarenberg

proti

Ferrotron Technologies GmbH,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis a J. Malenovský (spravodajca),

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: P. Mengozzi,
tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. septembra 2008,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- pán Klarenberg, v zastúpení: J. Dieker, Rechtsanwalt,

- Ferrotron Technologies GmbH, v zastúpení: M. Trayer, Rechtsanwalt,

- nemecká vláda, v zastúpení: M. Lumma a C. Blaschke, splnomocnení zástupcovia,

- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: V. Kreuzschatz a J. Enegren, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 6. novembra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 1 písm. a) a b) smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 98).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Klarenbergom a spoločnosťou Ferrotron Technologies GmbH (ďalej len „Ferrotron“), ktorého predmetom je určenie prevodu pracovnoprávných vzťahov na túto spoločnosť.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

- 3 Smernica 2001/23 uskutočnila kodifikáciu smernice Rady 77/187/EHS zo 14. februára 1977 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv

zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 61, s. 26), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 98/50/ES z 29. júna 1998 (Ú. v. ES L 201, s. 88, ďalej len „smernica 77/187“).

4 Odôvodnenie č. 8 smernice 2001/23 znie:

„Úvahy o právnej bezpečnosti a transparentnosti si vyžiadali, aby bola objasnená právna koncepcia prevodu z hľadiska precedenčného práva Súdneho dvora. Toto objasnenie však nezmenilo rozsah pôsobnosti smernice 77/187/EHS, ako ju interpretoval Súdny dvor.“

5 Článok 1 ods. 1 písm. a) a b) smernice 2001/23 stanovuje:

„a) Táto smernica sa vzťahuje na každý prevod podnikov, závodov alebo časť podniku alebo závodu na iného zamestnávateľa v dôsledku právneho prevodu alebo zlúčenia.

b) Podľa písmena a) a nasledujúcich ustanovení tohto článku prevod v zmysle tejto smernice je, keď ide o prevod hospodárskeho subjektu, ktorý si ponecháva svoju identitu v zmysle organizovaného zoskupenia zdrojov, ktorého cieľom je vykonávať hospodársku činnosť bez ohľadu na to, či je táto činnosť hlavná, alebo doplnková.“

6 Podľa článku 3 ods. 1 prvého pododseku smernice 2001/23 platí:

„Práva a povinnosti prevádzateľa vyplývajúce z pracovnej zmluvy alebo z pracovno-právneho vzťahu, ktorý existoval ku dňu prevodu, sa z dôvodu tohto prevodu prevedú na nadobúdateľa.“

7 Článok 4 ods. 2 uvedenej smernice stanovuje:

„Ak dôjde k zrušeniu pracovnej zmluvy alebo pracovnoprávneho vzťahu z dôvodu, že prevod má za následok zásadnú zmenu pracovných podmienok v neprospech zamestnanca, zodpovednosť za skončenie pracovnej zmluvy alebo pracovnoprávneho vzťahu sa bude pripisovať zamestnávateľovi.“

8 Článok 6 ods. 1 prvý a štvrtý pododsek tej istej smernice znie takto:

„Ak si podnik, podnikateľská činnosť alebo časť podniku alebo závodu zachová autonómnosť, postavenie a funkcia zástupcov alebo zastúpenia zamestnancov dotknutých prevodom sa zachová za takých istých podmienok, za akých existovala pred dňom prevodu na základe ustanovení zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení alebo dohody za predpokladu, že podmienky nevyhnutné na vytvorenie zastúpenia zamestnancov sú splnené.“

...

Ak si podnik, závod alebo časť podniku alebo závodu nezachová autonómnosť, členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktoré zabezpečia, aby prevedení zamestnanci, ktorí mali zastúpenie pred prevodom, mali aj ďalej riadne zastúpenie v období, počas ktorého dôjde k opätovnému ustanoveniu alebo opätovnému menovaniu zastúpenia zamestnancov v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo praxou.“

- 9 Znenie vyššie uvedených ustanovení článku 1 ods. 1 smernice 2001/23 je v zásade totožné s ustanoveniami článku 1 ods. 1 smernice 77/187.

Vnútroštátna právna úprava

- 10 Článok 613a ods. 1 prvá veta nemeckého občianskeho zákonníka (Bürgerliches Gesetzbuch, ďalej len „BGB“) znie takto:

„Ak je závod alebo časť závodu prevedená na základe právneho úkonu na iného majiteľa, tento majiteľ prevezme práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávnych vzťahov existujúcich v čase prevodu.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 11 Od 1. januára 1989 bol pán Klarenberg zamestnaný v spoločnosti ET Electrotechnology GmbH (ďalej len „ET“) špecializovanej na vývoj a výrobu výrobkov v oblasti priemyselnej automatizácie a meracej a regulačnej techniky pre oceľarský priemysel.

- 12 Od 1. mája 1992 bol pán Klarenberg vymenovaný za vedúceho oddelenia „F+E/ET-Systeme/Netzwerk/IBS“ (výskum a vývoj/elektrotechnické systémy/siete/interface a bus systémy) spoločnosti ET. Toto oddelenie bolo rozdelené do troch skupín, a to „F+E/ET-Systeme“ (výskum a vývoj, elektrotechnické systémy ET) pod vedením pána Klarenberga, „EDV/Netzwerk/Serversysteme/Datensicherung“ (elektronické spracovanie dát/siete/serverové systémy/zálohovanie dát) a „Produktion/Schaltschränke/Platinen“ (výroba/rozvodové skrine/dosky plošných spojov) pod vedením pána Neumanna, ktorý bol zároveň zástupcom vedúceho celého oddelenia.

- 13 Spoločnosť Ferrotron sa špecializuje na vývoj a výrobu výrobkov v oblasti meracej a regulačnej techniky pre oceľarský priemysel.

- 14 Dňa 22. novembra 2005 uzatvorila spoločnosť ET so spoločnosťou Ferrotron a jej materskou spoločnosťou so sídlom v Spojených štátoch amerických zmluvu s názvom „asset and business sale and purchase agreement“ (zmluva o kúpe a predaji aktív a podniku) o výrobkoch vyvinutých skupinou „F+E/ET-Systeme/Netzwerk/IBS“ spoločnosti ET a nazvaných „ET-DecNT“, „ET-DecNT light“, „ET-DecNT Power Melt“, „ET-TempNet“, „ET-OxyNet“ a „FT7000“.

- 15 Na základe tejto zmluvy získala materská spoločnosť spoločnosti Ferrotron všetky práva na softvérové vybavenie, patenty, patentové prihlášky a vynálezy týkajúce sa uvedených výrobkov, ako aj práva na názvy výrobkov a technické know-how. Ferrotron získala vývojový hardvér, zásoby výrobného materiálu spoločnosti ET, ako aj s tým súvisiaci zoznam dodávateľov a zákazníkov. Okrem toho žalovaná prevzala aj niekoľko zamestnancov spoločnosti ET, a to pána Neumanna, ako aj troch inžinierov skupiny „F+E/ET-Systeme“.
- 16 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania tiež vyplýva, že Ferrotron okrem výrobkov, ktoré boli predmetom uvedenej zmluvy, vyvíja, vyrába a distribuuje aj iné výrobky v oblasti meracej metalurgickej techniky, a že bývalí zamestnanci spoločnosti ET boli začlenení do organizačnej štruktúry zriadenej spoločnosťou Ferrotron. Okrem toho títo zamestnanci vykonávajú aj činnosti súvisiace s ďalšími výrobkami, ktoré Ferrotron nezískala od spoločnosti ET.
- 17 Dňa 17. júla 2006 bolo začaté konkurzné konanie týkajúce sa spoločnosti ET.
- 18 Pán Klarenberg sa obrátil na Arbeitsgericht Wesel s cieľom dosiahnuť pokračovanie svojho zamestnania v spoločnosti Ferrotron ako vedúci oddelenia. Rozsudkom z 29. novembra 2006 však Arbeitsgericht Wesel jeho návrh zamietol.
- 19 Pán Klarenberg podal odvolanie na Landesarbeitsgericht Düsseldorf a navrhol, aby bola spoločnosť Ferrotron zviazaná naďalej ho zamestnávať ako vedúceho oddelenia za podmienok pracovnej zmluvy uzatvorenej 1. januára 1989 so spoločnosťou ET. Subsidiárne navrhol určiť, že medzi účastníkmi konania existuje pracovnoprávny vzťah od 9. decembra 2005.

- 20 Uvedený súd zastáva názor, že oddelenie „F+E/ET-Systeme/Netzwerk/IBS“ vedené pánom Klarenbergom je časťou závodu v zmysle článku 613a ods. 1 prvej vety BGB, ktorá bola prevedená na Ferrotron vzhľadom na to, že spoločnosť Ferrotron nadobudla podstatné materiálne prostriedky výroby dotknutého závodu, s tým súvisiaci zoznam dodávateľov a zákazníkov, že prevzala časť zamestnancov ovládajúcich know-how a že jej materská spoločnosť nadobudla práva na hlavné výrobky a technológie.
- 21 Landesarbeitsgericht Düsseldorf si kladie otázku, či ide o prevod v zmysle smernice 2001/23. Podľa niekoľkých nedávnych rozhodnutí Bundesarbeitsgericht totiž nejde o prevod časti závodu na nového zamestnávateľa v prípade, keď nadobúdateľ nepokračuje vo vedení dotknutej časti závodu bez podstatnej zmeny a nezachová jej identitu. Z tejto judikatúry vyplýva, že predpokladom prevodu je, že nadobúdateľ zachová v organizačnej štruktúre autonómnosť časti závodu. Naopak, za prevedenú sa nepovažuje časť závodu vtedy, keď je celkovo začlenená do organizačnej štruktúry iného podniku alebo keď sa práca vykonáva v rámci podstatne väčšej organizačnej štruktúre.
- 22 Vo veci samej podľa súdu podávajúceho návrh na začatie prejudiciálneho konania spoločnosť Ferrotron nezachovala organizačnú autonómnosť dotknutej časti závodu v rozsahu, v akom boli prevzatí zamestnanci začlenení do rôznych oddelení a prevzaté úlohy sú teraz vykonávané v rámci inej organizačnej štruktúry.
- 23 Za týchto okolností Landesarbeitsgericht Düsseldorf rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Ide o prevod časti podniku alebo závodu na iného zamestnávateľa v dôsledku právneho prevodu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. a) a b) smernice 2001/23... len v prípade, keď

nový zamestnávateľ naďalej vedie časť podniku alebo závodu v organizačnej štruktúre ako autonómnu časť podniku alebo závodu?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 24 Vo svojich pripomienkach spoločnosť Ferrotron vyjadrila pochybnosti týkajúce sa prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania a spochybňuje relevantnosť tohto návrhu pre riešenie sporu vo veci samej.
- 25 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry konanie zavedené článkom 234 ES je nástrojom spolupráce medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi, prostredníctvom ktorého Súdny dvor poskytuje týmto súdom výklad práva Spoločenstva, ktorý potrebujú pre riešenie sporov, o ktorých majú rozhodovať (pozri najmä rozsudky z 5. februára 2004, Schneider, C-380/01, Zb. s. I-1389, bod 20; zo 14. septembra 2006, Stradasfalti, C-228/05, Zb. s. I-8391, bod 44, ako aj rozsudok zo 16. októbra 2008, Kirtruna a Vigano, C-313/07, Zb. s. I-7907, bod 25).
- 26 V rámci tejto spolupráce prislúcha len vnútroštátnemu súdu, ktorý rozhoduje spor a musí niesť zodpovednosť za prijaté súdne rozhodnutie, aby posúdil s ohľadom na osobitosti prerokovávanej veci nevyhnutnosť rozhodnutia o prejudiciálnej otázke pre vydanie vlastného rozsudku, ako aj relevantnosť otázok položených Súdnemu dvoru. V dôsledku toho, ak sa položené otázky týkajú výkladu práva Spoločenstva, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (rozsudok Schneider, už citovaný, bod 21; rozsudok z 30. júna 2005, Längst, C-165/03, Zb. s. I-5637, bod 31, ako aj rozsudok Kirtruna a Vigano, už citovaný, bod 26).

- 27 Z toho vyplýva, že pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Spoločenstva položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento vymedzí na vlastnú zodpovednosť a ktorých presnosť neprináleží preverovať Súdnemu dvoru, platí prezumpcia relevantnosti. Odmietnutie návrhu podaného vnútroštátnym súdom je možné len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Spoločenstva nemá žiadnu súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi okolnosťami potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré sa mu položili (pozri najmä rozsudky z 5. decembra 2006, Cipolla a i., C-202/04 a C-94/04, Zb. s. I-11421, bod 25; zo 7. júna 2007, van der Weerd a i., C-222/05 až C-225/05, Zb. s. I-4233, bod 22, ako aj rozsudok Kirtruna a Vigano, už citovaný, bod 27).
- 28 Z judikatúry v tejto súvislosti vyplýva, že prezumpcia relevantnosti nemôže byť vyvrátená iba okolnosťou, že jeden z účastníkov konania vo veci samej popiera určité skutočnosti, ktorých presnosť neprináleží preverovať Súdnemu dvoru a od ktorých závisí vymedzenie predmetu tohto sporu (rozsudok Cipolla a i., už citovaný, bod 26, ako aj rozsudok van der Weerd a i., už citovaný, bod 23).
- 29 Po prvé spoločnosť Ferrotron tvrdí, že existencia prevodu v zmysle smernice 2001/23 je vylúčená už preto, lebo sa nepreukázalo, že prvky, ktoré spoločnosť Ferrotron nadobudla, predstavujú subjekt spôsobilý byť predmetom takého prevodu. Z toho dôvodu táto prejudiciálna otázka nie je relevantná pre rozhodnutie sporu vo veci samej.
- 30 Predsa je však potrebné konštatovať, že vnútroštátny súd posúdil túto otázku inak. Podľa neho oddelenie „F+E/ET-Systeme/Netzwerk/IBS“ je časťou závodu v zmysle článku 613a ods. 1 prvej vety BGB, ktorá bola prevedená na spoločnosť Ferrotron vzhľadom na to, že táto spoločnosť nadobudla podstatné materiálne prostriedky výroby dotknutého závodu, ako aj s tým súvisiaci zoznam dodávateľov a zákazníkov, že prevzala časť zamestnancov ovládajúcich know-how a že jej materská spoločnosť nadobudla práva na hlavné výrobky a technológie. So zreteľom na tieto prvky, ktoré

uviedol vnútroštátny súd a záver, ku ktorému dospel na vlastnú zodpovednosť, netreba pochybovať o relevantnosti prejudiciálnej otázky podloženej týmto súdom.

- 31 Po druhé spoločnosť Ferrotron poznamenáva, že aj keby sa vychádzalo z toho, že ide o prevod podniku uskutočnený na základe smernice 2001/23, neznamená to prevod pracovnej zmluvy žalobcu vo veci samej, pretože činnosti, ktoré on vykonával v spoločnosti ET, boli z veľkej časti vykonávané v iných oddeleniach ako v oddelení „F+E/ET-Systeme/Netzwerk/IBS“, takže sa nemôžu doňho zaradiť.
- 32 Návrh na začatie prejudiciálneho konania však v opise rámca skutkových okolností, do ktorého je vsadená položená otázka, naopak výslovne poukazuje na to, že žalobca v konaní vo veci samej riadil oddelenie „F+E/ET-Systeme/Netzwerk/IBS“. Ako vyplýva z bodu 27 tohto rozsudku, takéto posúdenie skutkového stavu vykonáva na vlastnú zodpovednosť vnútroštátny súd a Súdnemu dvoru neprislúcha preskúmať jeho presnosť.
- 33 Po tretie žalovaná vo veci samej zastáva názor, že pán Klarenberg stratil právo odvolávať sa na prevod svojej pracovnej zmluvy, lebo napriek tomu, že mu bola známa zmluva uzatvorená medzi Ferrotron a spoločnosťou ET, čakal, kým bola platobná neschopnosť spoločnosti ET zjavná, aby uplatnil svoje požiadavky voči žalovanej.
- 34 Súdnemu dvoru, ako vyplýva z bodu 28 tohto rozsudku, neprislúcha preskúmať otázku, či v Nemecku existuje právna úprava stanovujúca lehotu, po uplynutí ktorej žalobca vo veci samej už nemôže uplatňovať prevod svojej pracovnej zmluvy.

- 35 So zreteľom na uvedené treba konštatovať, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný.

O prejudiciálnej otázke

- 36 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 1 ods. 1 písm. a) a b) smernice 2001/23 sa má vykladať v tom zmysle, že smernica je uplatniteľná aj na situáciu, keď nový zamestnávateľ nezachová autonómnosť postúpenej časti podniku alebo závodu z organizačného hľadiska.
- 37 Úvodom treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je potrebné pri výklade ustanovenia práva Spoločenstva zohľadniť nielen jeho pojmy, ale tiež jeho kontext a ciele, ktoré sledujú právne predpisy, ktorých je súčasťou (pozri najmä rozsudky z 18. mája 2000, KVS International, C-301/98, Zb. s. I-3583, bod 21; zo 6. júla 2006, Komisia/Portugalsko, C-53/05, Zb. s. I-6215, bod 20, a zo 16. októbra 2008, Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände, C-298/07, Zb. s. I-7841, bod 15).
- 38 Zo znenia článku 1 ods. 1 písm. a) smernice 2001/23 tiež vyplýva, že do pôsobnosti tejto smernice patrí každý prevod podniku, závodu alebo časti podniku alebo závodu na iného zamestnávateľa v dôsledku právneho prevodu alebo zlúčenia.

- 39 S výhradou splnenia uvedených podmienok, na to, aby smernica 2001/23 bola uplatniteľná, musí prevod ešte vyhovieť podmienkam stanoveným v článku 1 ods. 1 písm. b) tejto smernice, a to, že ide hospodársky subjekt, ktorý si v zmysle „organizovaného zoskupenia zdrojov, ktorého cieľom je vykonávať hospodársku činnosť bez ohľadu na to, či je táto činnosť hlavná, alebo doplnková“ ponecháva svoju „identitu“.
- 40 Treba pripomenúť, ako to vyplýva z odôvodnenia č. 8 smernice 2001/23, že toto ustanovenie bolo zavedené na objasnenie pojmu prevodu z hľadiska judikatúry Súdneho dvora (pozri najmä rozsudky zo 7. februára 1985, Botzen a i., 186/83, Zb. s. 519, bod 6, ako aj z 18. marca 1986, Spijkers, 24/85, Zb. s. 1119, bod 11). Podľa tejto judikatúry účelom smernice 2001/23 je zabezpečenie kontinuity pracovnoprávných vzťahov existujúcich v rámci hospodárskeho subjektu bez ohľadu na zmenu majiteľa, ako aj ochrana zamestnancov v prípade takej zmeny.
- 41 Z ustanovení článku 1 ods. 1 písm. a) smernice 2001/23 v spojení s článkom 1 ods. 1 písm. b) vyplýva, že v prípade, keď si prevedený hospodársky subjekt nezachová svoju identitu, hlavné ustanovenie uvedené v článku 1 ods. 1 písm. a) ustupuje pred uplatnením ustanovení tohto odseku 1 písm. b). Z toho vyplýva, že posledné uvedené ustanovenie je spôsobilé obmedziť dosah článku 1 ods. 1 písm. a) smernice 2001/23, a tým aj rozsah ochrany poskytovanej touto smernicou. Preto treba toto ustanovenie vykladať doslovne.
- 42 Žalovaná v konaní vo veci samej tvrdí, že „hospodársky subjekt“ definovaný v článku 1 ods. 1 písm. b) smernice 2001/23 si zachováva svoju identitu len v prípade, keď je zachovaný organizačná väzba spájajúca celok tvorený osobami a/alebo vecami. Naopak, prevádzaný hospodársky subjekt si nezachová svoju identitu za predpokladu,

že v dôsledku prevodu stratí svoju autonómnosť z organizačného hľadiska tým, že nadobudnuté zdroje nadobúdateľ začlení do úplne novej štruktúry.

- 43 So zreteľom najmä na cieľ sledovaný smernicou 2001/23, ktorým je, ako vyplýva aj z bodu 40 tohto rozsudku, zabezpečiť účinnú ochranu práv zamestnancov v situácii prevodu, však nemožno prijať koncepciu identity hospodárskeho subjektu založenú len na kritériu organizačnej autonómnosti, akú uvádza žalovaná vo veci samej. Znamenalo by to totiž vylúčenie uplatnenie smernice 2001/23 na nadobudnutú časť podniku alebo závodu len na základe skutočnosti, že nadobúdateľ sa rozhodne rozdeliť nadobudnutú časť podniku alebo závodu a včleniť ju do vlastnej štruktúry, čím zbaví dotknutých zamestnancov ochrany poskytovanej touto smernicou.
- 44 Pokiaľ ide presne o kritérium týkajúce sa organizácie, Súdny dvor síce už skôr rozhodol, že prispieva k definícii identity hospodárskeho subjektu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. marca 1997, Süzen, C-13/95, Zb. s. I-1259, bod 15; z 2. decembra 1999, Allen a i., C-234/98, Zb. s. I-8643, bod 27; z 26. septembra 2000, Mayeur, C-175/99, Zb. s. I-7755, bod 53, ako aj z 25. januára 2001, Liikenne, C-172/99, Zb. s. I-745 bod 34), rozhodol aj, že zmena organizačnej štruktúry prevedeného subjektu nie je prekážkou uplatnenia smernice 2001/23 (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. marca 1996, Merckx a Neuhuys, C-171/94, a C-172/94, Zb. s. I-1253, body 20 a 21; Mayeur, už citovaný, bod 54, ako aj z 13. septembra 2007, Jouini a i., C-458/05, Zb. s. I-7301, bod 36).
- 45 Okrem toho článok 1 ods. 1 písm. b) smernice 2001/23 definuje identitu hospodárskeho subjektu ako „organizované zoskupenie zdrojov, ktorého cieľom je vykonávať hospodársku činnosť bez ohľadu na to, či je táto činnosť hlavná alebo doplnková“, pričom kladie dôraz nielen na organizačný prvok prevedeného subjektu, ale aj na vykonávanie jeho hospodárskej činnosti.

- 46 Na základe uvedeného treba podmienku týkajúcu sa zachovania identity hospodárskeho subjektu v zmysle smernice 2001/23 vykladať so zohľadnením oboch prvkov, ako ich stanovuje článok 1 ods. 1 písm. b) smernice 2001/23, ktoré spoločne vytvárajú túto identitu, ako aj cieľa ochraňovať zamestnancov stanoveného touto smernicou.
- 47 V súlade s týmito úvahami a s cieľom nezbaviť smernicu 2001/23 časti jej praktického účinku, nemá sa táto podmienka vykladať v tom zmysle, že vyžaduje zachovanie osobitnej organizácie rôznych faktorov prevedenej výroby určenej podnikateľom, ale ako uviedol generálny advokát v bodoch 42 a 44 svojich návrhov, v tom zmysle, že predpokladá zachovanie funkčnej väzby vzájomnej závislosti a dopĺňania sa medzi týmito faktormi.
- 48 Zachovanie takého funkčného vzťahu medzi rôznymi prevedenými faktormi umožňuje totiž nadobúdateľovi ich využitie, aj keď sú po prevode začlenené do novej odlišnej organizačnej štruktúry, aby mohli vykonávať takú istú alebo podobnú hospodárku činnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. apríla 1994, Schmidt, C-392/92, Zb. s. I-1311, bod 17).
- 49 Je vecou vnútroštátneho súdu, aby určil so zreteľom na uvedené prvky v rámci celkového posúdenia všetky skutkové okolnosti, ktoré charakterizujú predmetný postup vo veci samej (pozri v tomto zmysle rozsudky Spijkers, už citovaný, bod 13; z 19. mája 1992, Redmond Stichting, C-29/91, Zb. s. I-3189, bod 24, Süzen, už citovaný, bod 14, ako aj Allen a i., už citovaný, bod 26), či je zachovaná identita prevedeného hospodárskeho subjektu.
- 50 Ako vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, tak aj nemecká vláda a Komisia Európskych spoločenstiev vo svojich pripomienkach pred Súdnym dvorom uviedli, že znenie článku 6 ods. 1 prvého a štvrtého pododseku

smernice 2001/23 potvrdzuje, že v duchu normotvorcu Spoločenstva je táto smernica určená na uplatnenie na každý prevod zodpovedajúci podmienkam uvedeným v jej článku 1 ods. 1, bez ohľadu na to, či si prevedený hospodársky subjekt zachová alebo nezachová svoju autonómnosť v štruktúre nadobúdateľa.

51 Napokon treba odpovedať na tvrdenie žalovanej vo veci samej, podľa ktorého v prípade straty organizačnej autonómnosti prevedeného hospodárskeho subjektu, kontinuita pracovnoprávných vzťahov, ktorú má smernica 2001/23 zabezpečovať, nemôže byť v každom prípade zaistená, keďže pracovné miesto vedúceho oddelenia predtým obsadeného pánom Klarenbergom nezodpovedá žiadnemu rovnocennému pracovnému miestu v novej organizácii práce vytvorenej nadobúdateľom.

52 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že prípadná povinnosť ukončiť súkromnoprávne pracovné zmluvy v prípade prevodu hospodárskej činnosti na právnickú osobu verejného práva predstavuje v súlade s článkom 4 ods. 2 smernice 2001/23 takú zásadnú zmenu pracovných podmienok v neprospech zamestnanca vyplývajúcu priamo z prevodu, že skončenie uvedeného pracovnoprávneho vzťahu sa v takom prípade pripisuje zamestnávateľovi (rozsudok *Mayeur*, už citovaný, bod 56). Treba rovnako uvážiť, že prípadná nemožnosť priradiť zamestnancovi v prípade prevodu v organizačnej štruktúre vytvorenej nadobúdateľom pracovné miesto rovnocenné s tým, ktoré zastával v práci pri prevádzateľovi, sa skončenie pracovnoprávneho vzťahu môže v prípade zásadnej zmeny pracovných podmienok v neprospech dotknutej osoby považovať za skončenie z dôvodu na strane zamestnávateľa v zmysle tohto ustanovenia.

- 53 Je teda potrebné odpovedať na otázku položenú vnútroštátnym súdom tak, že článok 1 ods. 1 písm. a) a b) smernice 2001/23 sa má vykladať v tom zmysle, že smernicu možno uplatniť aj v situácii, keď prevedená časť podniku alebo závodu si nezachová svoju autonómnosť z organizačného hľadiska, pod podmienkou, že je zachovaná funkčná väzba medzi rôznymi prevedenými výrobnými faktormi a nadobúdateľovi umožňuje ich využitie na účely vykonávania rovnakej alebo podobnej hospodárskej činnosti, pričom preskúvanie týchto skutočností prislúcha vnútroštátnemu súdu.

O trovách

- 54 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 1 ods. 1 písm. a) a b) smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov sa má vykladať v tom zmysle, že smernicu možno uplatniť aj v situácii, keď prevedená časť podniku alebo závodu si nezachová svoju autonómnosť z organizačného hľadiska, pod podmienkou, že je zachovaná funkčná väzba medzi rôznymi

prevedenými výrobnými faktormi a nadobúdateľovi umožňuje ich využitie na účely vykonávania rovnakej alebo podobnej hospodárskej činnosti, pričom preskúmanie týchto skutočností prislúcha vnútroštátnemu súdu.

Podpisy